

9. Česká republika a EU

Úvod

Postup přibližování České republiky k Evropské unii vyvrcholil – občané České republiky v referendu vyslovili souhlas se vstupem do EU a Česká republika se 1. května 2004 stala členským státem EU. Postup přibližování a proces jednání o vstupu ČR do EU, jednotlivé kroky a dokumenty, které tento proces provázely, a organizační zajištění procesu přistoupení jsou podrobně charakterizovány v této lekci. Výklad je rozdělen do tří témat:

- 9.1 Stručná historie vztahů České republiky a Evropské unie,
- 9.2 Dohoda o přistoupení,
- 9.3 Institucionální zajištění integrace ČR.

9.1 Stručná historie vztahů ČR a EU

Úvod

Vztahy České republiky a Evropské Unie mají dlouhou historii, na formálním základě však byly stvrzeny až podpisem **Dohody** mezi Československou socialistickou republikou a Evropským hospodářským společenstvím **o obchodu průmyslovými výrobky v r. 1988**.

Ke významnému zintenzivnění vztahů v oblasti hospodářské i politické pak došlo v souvislosti s politickými změnami ve střední a východní Evropě pro r. 1989. S cílem zajistit politickou stabilitu, demokratický vývoj a předejít násilnému řešení etnických konfliktů nabídla EU těmto zemím jednání o uzavření **asociačních dohod** (smluv). Tyto tzv. **Evropské dohody** (Eurodohody) navazovaly na obchodní a kooperační dohody, ale jejich směřování dalece přesahovalo oblast volného obchodu.

Logickým následkem zintenzivnění vztahů s EU bylo podání **žádosti o vstup** do Evropské unie, kterou Česká republika podala v lednu 1996 a vypracování **Národního programu přípravy** České republiky na členství v EU jako zrcadlový dokument k Přístupovému partnerství.

Vlastnímu procesu vyjednávání o přistoupení předcházely tzv. **screening legislativy**, jehož účelem byla prověrka národní legislativy (českého právního řádu) a její porovnání s *acquis communautaire*. Postup přípravy na vstup ČR do EU byl posuzován v pravidelných **Hodnotících zprávách EU**, z nichž poslední tzv. **Monitorovací zpráva** konstatovala připravenost České republiky na vstup.

Celý proces byl završen vstupem české republiky do EU po referendu, v němž 77,3 % účastníků souhlasilo s tím, **aby se Česká republika stala podle Smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii členským státem Evropské unie**. Tím byla ratifikovaná **Přístupová smlouva**.

9.1.1 Asociační dohoda mezi ČR a ES

Již v roce 1988 byla podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Evropským hospodářským společenstvím o obchodu průmyslovými výrobky, která vstoupila v platnost v dubnu 1989, ale v souvislosti s dalšími změnami v tehdejší Československu byla v platnosti jen krátkou dobu. Po

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

politických změnách z konce roku 1989 byla sjednána dohoda nová - Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Evropskými hospodářským společenstvím a Evropským společenstvím pro atomovou energii o obchodu, obchodní a hospodářské spolupráci (platnost od 7. 5. 1990).

V průběhu roku 1990 byla zahájena jednání o uzavření asociační dohody zakládající přidružení mezi ČR na straně jedné a Evropskými společenstvími a jejich členskými zeměmi na straně druhé. Tato **asociační dohoda** byla sjednána 16. prosince 1991 a souběžně s ní byla sjednána i tzv. **Prozatímní dohoda o obchodu** a otázkách s obchodem souvisejících. (Důvodem pro její uzavření byla skutečnost, že asociační dohoda podléhala jako celek časově náročnému procesu schválení - musely ji tedy schválit parlamenty všech členských zemí ES, také Evropský parlament a parlament asociované země. Aby nedošlo ke zbytečnému zdržování v naplňování dohody o vytvoření zóny volného obchodu, dohodly se obě strany na uzavření Prozatímní dohody, která ratifikaci nepodléhá. Tato prozatímní dohoda vstoupila v platnost 1. 3. 1992).

Federální Evropská dohoda vzhledem k rozdělení republiky nikdy nevstoupila v platnost. Po rozdělení ČSFR prohlásila ČR (jako jeden z nástupnických států), že přejímá všechny závazky vyplývající z Prozatímní dohody a dohodla se se slovenskou stranou na rozdělení všech s tím spojených práv a závazků. Tyto změny byly upraveny **Doplňkovým protokolem k Prozatímní dohodě**.

Po rozdělení státu musela být dojednána **nová Asociační dohoda**, která vstoupila v platnost 1. 2. 1995 (ve sbírce zákonů pod číslem 7/1995 Sb.), i přesto byly některé její části prováděny dříve již na základě Prozatímní dohody.

Evropská dohoda byla od svého vstupu v platnost doplněna a modifikována **4 dodatkovými protokoly**.

9.1.2 Národní program

Žádost o vstup do Evropské unie podala česká vláda v lednu 1996. Česká strana (stejně jako ostatní kandidátské země) pak vypracovala zrcadlový strategický dokument k Přístupovému partnerství - **Národní program přípravy České republiky na členství v EU**. Tento program definoval kroky související s celým procesem harmonizace českého právního řádu s komunitární legislativou včetně časového harmonogramu. Priority Národního programu v zásadě korespondovaly s Partnerstvím.

Národní program byl uveden preambulí a dále se členil do 26 kapitol. Odpovídal tak struktuře kapitol Posudku Evropské komise a jednotlivých negociačních oblastí. Národní program byl od počátku koncipován jako flexibilní dokument a upravoval se zejména podle poznatků, které příslušné ústřední orgány státní správy získávaly v procesu screeningu a negociací o podmínkách přistoupení k EU. Zohledňoval dále kritická hodnocení ze strany EU obsažená v každoroční Pravidelné zprávě Evropské komise o ČR, jakož i závěry z vyhodnocování Národního programu z předcházejícího roku.

9.1.3 Screening legislativy

Členství v EU vyžaduje, aby země, která do EU vstupuje, plně přijala současná a potenciální práva a závazky, vyplývající ze systému Unie a jejího institucionálního rámce (acquis communautaire). Přijímání acquis může u kandidátských zemí vést k potřebě technických přizpůsobení a výjimečně k přechodným opatřením dočasného charakteru, která jsou přesně vymezena během jednání o členství. V žádném případě však vstup nových členů nemůže vyvolat změnu pravidel či politik Unie a narušit jejich fungování.

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

Samotným jednáním (negociacím) předcházela (nebo probíhala současně) etapa tzv. screeningu legislativy. Pojem "**screening**" znamená prověrku národní legislativy (českého právního řádu) a její porovnání s *acquis communautaire*, veškerá legislativa byla v této souvislosti rozdělena do 30 kapitol (29 oborových + instituce).

Screening všech 29 kapitol proběhl v letech 1998 - 1999 a v průběhu roku 2000 se konalo dodatečné porovnání legislativy, která byla přijata v průběhu roku 1999 (podobná metoda byla zvolena i pro nové právní akty ES, které vstoupily v platnost v průběhu roku 2000 a později).

9.1.4 Vlastní proces vyjednávání

Další fází celého přístupového procesu je příprava **pozičních dokumentů** k jednotlivým vyjednávacím oblastem, které jsou vypracovávány příslušnými resorty po ukončení screeningu k jednotlivým kapitolám. V pozičním dokumentu kandidátská země definuje svou vyjednávací pozici, tedy uvádí, které právní předpisy ES je připravena přijmout bez výhrad a ve kterých oblastech evropského práva bude při rozhovorech požadovat výjimku (přechodné období).

Po předání pozičních dokumentů ke všem 29 kapitolám a otevření všech kapitol pro negociace byly vytvořeny předpoklady pro přechod do kvalitativně vyšší fáze negociací - do fáze **substantivních jednání**.

Pokud nebylo třeba v návaznosti na požadavky EU poskytovat další informace anebo poskytnuté dodatečné informace byly shledány jako dostačující, příslušné kapitoly byly následně - zpravidla na mezivládní konferenci na úrovni zástupců - **navrženy na předběžné uzavření** a potvrzeny na zasedáních na úrovni ministrů.

Na jednání Evropské rady v Kodani v prosinci 2002 ČR uzavřela všechny negociační kapitoly. V rámci jednání o dohodě o přistoupení ČR k EU Česká republika dojednala **přechodná období** v 5 oblastech:

- energetika,
- životní prostředí,
- volný pohyb kapitálu,
- daně a zemědělství.

Evropská unie si vyjednala přechodná období v kapitolách:

- volný pohyb osob,
- doprava.

Vlastní **jednání o členství** jsou formálně mezivládní konferencí 15 členských států a jsou tedy plně v rukou členských zemí a příslušné kandidátské země. Evropská komise může jednat jen v mezích mandátu, který jí členské země udělí.

9.1.5 Pravidelné zprávy

Součástí procesu přípravy na vstup do Evropské Unie byla pravidelná hodnocení stavu přípravy kandidátských zemí. Evropská komise vydávala tzv. **Pravidelné zprávy Evropské komise**, v nichž jednak posuzovala pokrok v přípravě na vstup (hodnocení plnění jak tzv. kodaňských politických, tak i hospodářských kritérií) a ukazovala na přetrvávající nedostatky.

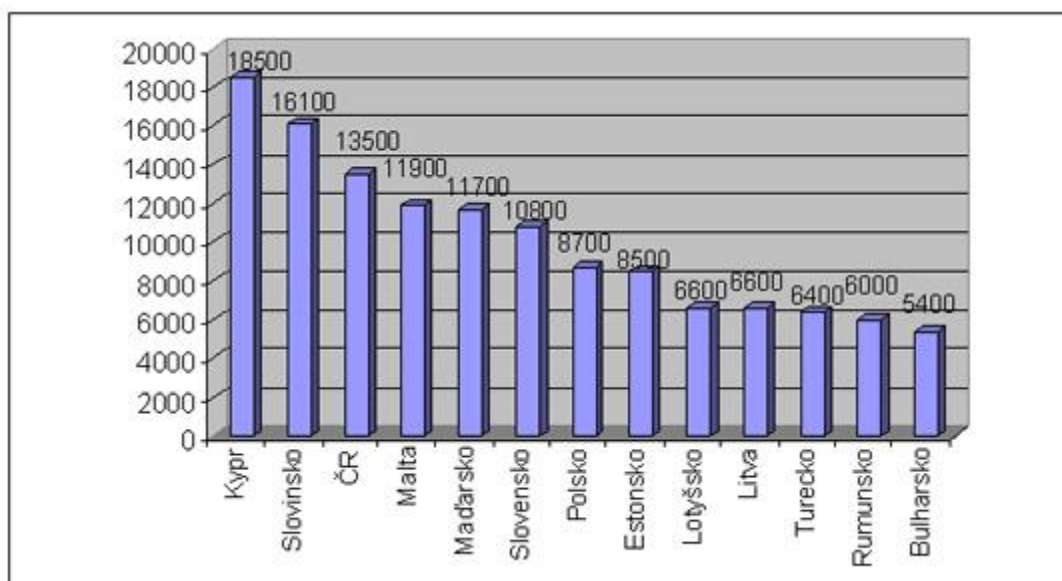
Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

V pořadí už pátá **Pravidelná zpráva Evropské komise** byla představena v říjnu 2002 (dále jen Zpráva). Jednalo se o **poslední zprávu pro ČR** (a další země příští vlny rozšíření) tohoto typu. Komise však ještě šest měsíců před datem vstupu do Unie připravila **zvláštní monitorovací zprávu**, která byla předložena Evropskému parlamentu.

I v roce 2002 doprovázel Zprávu **Strategický dokument**, tentokrát s názvem Učinit z rozšíření úspěch (Making Success of Enlargement), která měla naprosto klíčový význam. Komise zde totiž zcela jednoznačně doporučila ukončit v roce 2002 jednání o vstupu s deseti kandidátskými zeměmi, včetně České republiky, tak, že by měly být připravené na vstup do Unie od začátku roku 2004. Na základě tohoto hodnocení bylo na summitu Evropské rady v Kodani, který se konal 12. - 13. prosince 2002, rozhodnuto, kdy přesně k dalšímu kolu rozšíření EU dojde a kterých zemí se bude týkat.

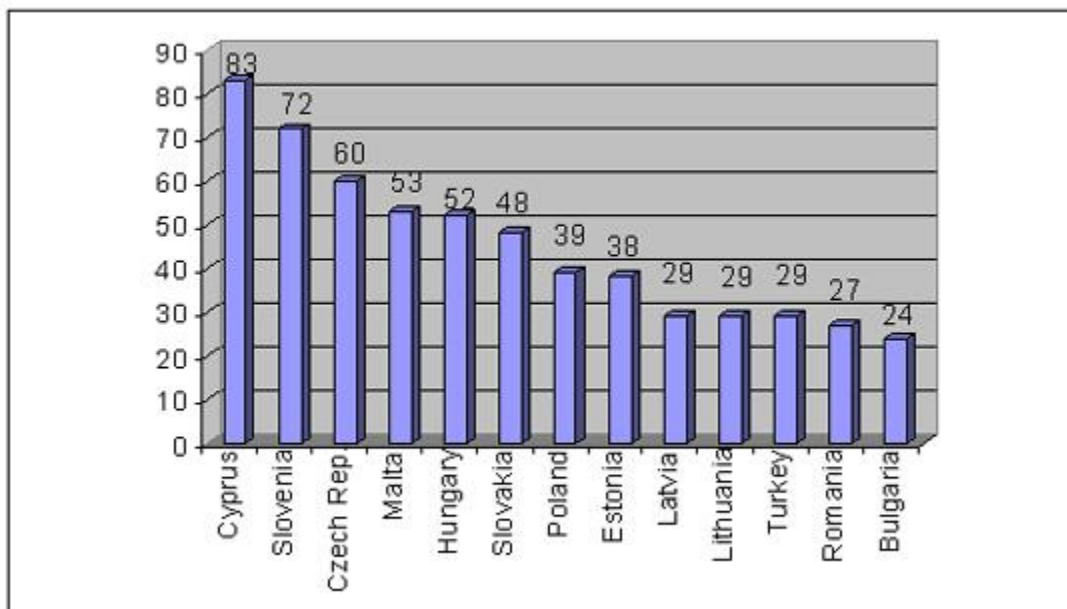
Poslední Zpráva byla v porovnání s předchozími zprávami **nejpříznivějším hodnocením**, které Komise o ČR připravila. Navíc neodrážela hodnocení pouze pokroku či nedostatků v uplynulém roce, ale **hodnotila celý proces příprav** České republiky na vstup EU. V částech věnujících se jednotlivým kapitolám je kromě obecného hodnocení i **závěrečné shrnutí**, které minulé hodnotící Zprávy neobsahovaly.

HDP/obyvatele v kandidátských zemích (rok 2000, dle PPS, v EUR)

HDP/obyvatele v kandidátských zemích, vztaheno k průměru EU 15 v % (rok 2000, dle PPS)

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

9.1.6 Finanční rámec vstupu ČR do EU

Jako příjem do státního rozpočtu v letech 2004 - 2006 by měla získat Česká republika **747 mil. €**, tj. cca 23,2 mld. Kč.

V závěru jednání, na kodaňském summitu, ČR vyjednala příjem nových finančních prostředků z rozpočtu EU ve výši **83 mil. €** (k předtím vyjednaným 564 mil. €).

ČR zároveň v Kodani vyjednala přesun **100 mil. €** z oblasti strukturálních fondů do rozpočtových kompenzací. Nejsou to dodatečné prostředky, ale jsou v kategorii, kde ČR nemusí předkládat žádné projekty, aby je mohla čerpat.

V prvních třech letech členství v EU by ČR tedy dle odhadů měla **přispívat** do společného rozpočtu částkou **2 574 mil. €**. Celkově **čerpat** by měla částku **3 350 mil. €**. Z toho 2 603 mil. € představuje odhadovanou sumu prostředků, jež by ČR měla čerpat na zemědělství (tržní opatření, přímé platby, rozvoj venkova), strukturální opatření (strukturální fondy, fond soudržnosti) či vnitřní programy (budování institucí); zbývajících 747 mil. € představuje částku, kterou ČR vyjednala za účelem vylepšení čisté pozice ve vztahu k EU.

ČR je jedinou ze zemí, která **nemá vnější hranice EU**, a neobdrží tudíž jako ostatní země dodatečné finanční prostředky na jejich ochranu, dále **neobdrží příspěvek na konverzi jaderných elektráren**, které budou v některých nových členských zemích uzavírány. Pokud bychom tedy očistili celkovou finanční pozici od těchto částek a porovnali získaný čistý příjem na obyvatele v kandidátských zemích, vychází postavení ČR velmi příznivě (dokonce i vůči Slovinsku).

Celkově je možné říci, že ČR obdržela od EU v období od roku 1990 do vstupu do EU zhruba 43 mld. Kč. ČR navíc získala z Fondu solidarity EU přibližně 4 mld. Kč na odstraňování následků povodní.

9.1.7 Referendum o vstupu do EU

V souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie vyhlásil prezident ČR dne 25. dubna definitivní datum konání referenda, a to na 13. a 14. června 2003. Všeľidové hlasování se v České republice konalo poprvé v její historii. Návrh zákona, který umožnil vypsání referenda o vstupu do EU, schválila v říjnu 2002 Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR a v listopadu 2002 Senát Parlamentu ČR.

Otázka, na kterou občané odpovídali v historicky prvním referendu podle zákona 515/2002 Sb., zněla:

"Souhlasíte s tím, aby se Česká republika stala podle Smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii členským státem Evropské unie?"

Ustanovení příslušného zákona stanoví, že smlouva je ratifikována, jestliže na otázku odpoví kladně nadpoloviční většina hlasujících. **Čeští občané vyslovili v referendu souhlas** se vstupem ČR do EU (77,33 % hlasů) a **ratifikační proces Přístupové smlouvy tak byl v ČR ukončen.**

9.1.8 Monitorovací zpráva

Dne 5. 11. 2003 zveřejnila Evropská komise **Monitorovací zprávu** o přípravách na členství v EU, která hodnotila **připravenost všech 10 vstupujících zemí**, a to včetně České republiky.

Tato zpráva nahradila dřívější pravidelné zprávy Komise o pokroku vydávané v minulých letech. Na rozdíl od nich však zpráva nezkoumala, zda ČR a ostatní země splňují politické a ekonomické podmínky pro členství v EU (kodaňská kritéria), ale zabývala se **pokrokem přistupujících zemí v přijímání závazků vzešlých z předvstupních jednání** a soustředila se na srovnání jejich právních řádů a administrativní praxe s legislativou a požadavky EU.

Zpráva věnovaná ČR hodnotila **pokrok dosažený v oblasti harmonizace s *acquis communautaire*** a zabývala se také **konkrétními nedostatky**, které měla Česká republika za úkol napravit ještě před vstupem do EU. Nevyřešení otázek, na které zpráva upozorňovala, by však již nemělo za následek zpochybnění našeho členství, ale nemožnost či neschopnost využívat všech výhod členství či hrozbu uvalení sankcí.

Celkově dospěla Komise k závěru, že v **naprosté většině oblastí je ČR připravena** vstoupit do EU, i když **řešení některých oblastí ještě vyžaduje zvýšené úsilí** v příštích 6 měsících.

9.2 Dohoda o přistoupení ČR k EU

Úvod

Podpisem **Dohody o přistoupení** České republiky k EU byla završena významná etapa procesu integrace. Česká republika získala mj. právo **vysílat své zástupce** na jednání pracovních skupin a výborů v Radě EU i Evropské komisi, kde měli do našeho vstupu statut tzv. **aktivních pozorovatelů**, čímž jim bylo umožněno připravit se na práci v orgánech EU.

Zintenzivnění procesu vyjednávání při přípravě na vstup do EU vyžadovalo uskutečnit také změny v organizačním a **institucionálním zabezpečení procesu integrace** – byla mj. posílena **Stálá mise** České republiky při Evropských společenstvích v Bruselu.

9.2.1 Přístupová smlouva

Smlouva o přistoupení k Evropské unii je mezinárodní smlouvou, jejímiž smluvními stranami jsou

- stávající členské státy EU na straně jedné a
- deset přistupujících států na straně druhé.

Tímto dokumentem smluvní strany projevily vůli rozšířit Evropskou unii k 1. květnu 2004 o deset nových států, a to za podmínek uvedených v této smlouvě.

Smlouva o přistoupení byla sjednána jako **jeden smluvní dokument**, upravující společné přistoupení všech deseti zemí, obsahuje však také kromě obecných částí i **zvláštní ustanovení pro každý jednotlivý stát**.

Smlouva o přistoupení se všemi svými přílohami obsahuje celkem cca 5 tisíc stran, její základní části tvoří:

- vlastní Smlouva o přistoupení,
- Akt o přistoupení, na který navazuje 18 příloh a také dodatky,
- 10 protokolů,
- Závěrečný akt.

9.2.2 Role aktivního pozorovatele ČR v institucích EU

Vstupem ČR do EU **došlo ke změně rozhodovacích postupů** u řady činností a problematik, protože ČR jako členský stát EU přenesla kompetence stanovené ve smlouvách z národní úrovně na úroveň "evropskou". Závazné právní akty pak jsou schvalovány komunitárním rozhodovacím mechanismem ve vzájemné interakci:

- Rady EU,
- Evropského parlamentu,

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

- Evropské komise.

Členské státy EU mají své zástupce v těchto orgánech a prostřednictvím jednání na různých úrovních, od odborné až po politicko-strategickou, jsou navrhovány, diskutovány a následně schvalovány právní předpisy závazné pro všechny členské státy EU. ČR se na tomto procesu jako členský stát plnoprávně podílí a má přitom možnost prosazovat své národní zájmy.

Proces vstupu do EU se dostal dnem podpisu Smlouvy o přistoupení (16. 4. 2003) do **kvalitativně nové fáze**. Česká republika totiž získala **možnost vysílat své zástupce na jednání pracovních skupin a výborů v Radě EU i Evropské komisi**. V období od podpisu Přístupové smlouvy do konce dubna 2004 přitom platil přechodný režim, kdy měli čeští zástupci **statut tzv. aktivního pozorovatele** (účast na jednáních, oprávnění aktivně se vyjadřovat k návrhům, podávat stanoviska, ale bez možnosti hlasovat). Tento režim byl nahrazen rovnoprávnou spoluúčastí ČR na rozhodovacích procesech v institucích EU od 1. 5. 2004.

9.2.3 Oficiální institucionální struktura

Pro koordinaci všech činností souvisejících se vstupem do EU byla již v roce 1995 zřízena na základě usnesení vlády oficiální **institucionální struktura pro zajištění procesu integrace** ČR do EU, která zahrnovala následující orgány:

- **Výbor vlády** pro evropskou integraci (VVEI), jehož nástupcem se od roku 2002 stala **Rada vlády** pro evropskou integraci a od května 2003 potom **Výbor pro EU**,
- **Pracovní výbor** pro integraci ČR do EU (PVEI),
- **Pracovní skupiny**.

Na změněnou situaci po podpisu Přístupové smlouvy však muselo být reagováno i odpovídající změnou schvalovacích postupů, rozhodovacích mechanismů a institucionálně-organizačních aspektů účasti českých zástupců v institucích EU v roli aktivního pozorovatele.

Ze strany Ministerstva zahraničních věcí ČR byl vypracován a schválen **strategický dokument**, na základě kterého došlo k definování **nového systému koordinace a institucionálního zajištění** členství ČR v EU.

Vláda ČR v této souvislosti schválila v dubnu 2003 následující skutečnosti:

- Vytvoření **dvoustupňové organizační struktury** pro zajištění koordinačního procesu:
 1. Zřízení **Výboru pro EU** k 1. 5. 2003, který nahrazuje Radu vlády pro evropskou integraci a Pracovní výbor pro integraci do EU.
 2. Zřízení **resortních koordinačních skupin (RKS)** s vymezenou přímou působností.
- Koordinace "evropských záležitostí" zůstává v **kompetenci MZV**.
- Svodným koordinačním místem pro oblast **legislativy** zůstává **odbor kompatibility s právem ES Úřadu vlády ČR**, který bude navíc zastávat roli tzv. **strážce smluv** - odpovědnost za transpozici stanovených právních aktů ES do právního řádu ČR (např. u směrnic).

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

9.3 Institucionální zajištění integrace ČR

9.3.1 Stálé zastoupení ČR při Evropských společenstvích

1. ledna 1993 byla založena Mise České republiky při Evropských společenstvích v Bruselu, která v rámci svého poslání plnila řadu důležitých úkolů při zastupování zájmů České republiky u Evropských společenství a jejich institucí. Po vstupu ČR do EU od 1. 5. 2004 se Mise přeměnila na **Stálé zastoupení České republiky při Evropských společenstvích**.

Základní úkol

- **Úkol** pracovníků Stálého zastoupení je **zabezpečování komunikace mezi orgány státní správy ČR** na straně jedné a **institucemi EU** na straně druhé. Jde zejména o zastupování zájmů ČR v institucích EU.
- Je také zabezpečován pravidelný **kontakt se stálými zastoupeními členských zemí EU** v Bruselu či **misemi ostatních členských a přistupujících zemí** při Evropských společenstvích.
- Stálé zastoupení rovněž pozorně **sleduje a analyzuje vývoj jednotlivých politik Evropské unie** a informuje o něm Ministerstvo zahraničních věcí a další instituce v ČR a zasílá jim příslušnou odbornou dokumentaci a literaturu.
- Opačným směrem, tj. vůči orgánům EU a zastoupením členských a kandidátských zemí, ale i ve styku s novináři, nevládními a zájmovými organizacemi, vyvíjí řadu aktivit, jejichž cílem je **zvýšit informovanost o ČR**.

Kontaktní údaje Stálého zastoupení ČR při EU

Stálé zastoupení ČR při ES Permanent Representation of the Czech Republic to the European Communities	Adresa: Rue Caroly 15 B - 1050 Bruxelles - Ixelles
	Tel.: (+32 2) 2130 110, 111
	Fax: (+32 2) 5137 154
	e-mail: eu.brussels@embassy.mzv.cz

Struktura Stálého zastoupení ČR při ES

Velvyslanec - vedoucí Stálého zastoupení (představitel v COREPER II)			
Zástupce velvyslance Statutární zástupce Představitel v COREPER I	Juniorní velvyslanec stálý představitel v COPS	Představitel v COREPER II	Zástupce velvyslance Vnitřní chod a personální agenda
Kancelář	Společná zahraniční a bezpečnostní politika	Kancelář velvyslance	Centrální sekretariát

Tento materiál je chráněn autorskými právy, slouží jen pro účely studia řádného uživatele e-learningového kurzu Minimum o Evropské unii na portálu ISS Úřadu vlády ČR. Žádné jeho části nesmí být kopírovány, publikovány či jakýmkoli způsobem napodobovány či jinak nezákonně šířeny. Uživatel není oprávněn materiál zapůjčovat, vyměňovat nebo jiným nestandardním způsobem toto omezené vlastnictví převádět na jiné osoby.

Zemědělství a životní prostředí	Vojenské pracoviště	Politický úsek	Provozní úsek - finanční správa a technická služba
Sektorové agendy A		Finanční politika	Informační a komunikační útvar
Sektorové agendy B		Justice a vnitro	
		Vnější vztahy	
		Obchodní politika	

9.3.2 Parlamentní orgány

Výbor pro evropskou integraci Poslanecké sněmovny ČR (dnes Výbor pro evropské záležitosti) byl ustaven na základě usnesení č.13 Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v 17. červenci 1998. Předsedou výboru je po volbách, které proběhly v červnu 2002, poslanec Ing. Pavel Svoboda. Výbor má celkem 18 členů.

Výbor pro evropskou integraci Senátu ČR (dnes Výbor pro záležitosti Evropské unie) byl ustaven na základě rozhodnutí Senátu ČR 17. prosince 1998. Předsedou výboru je v současnosti senátor Ing. Jiří Skalický. Výbor má celkem 11 členů.